

Dzień Dzikiej Fauny, Flory i Naturalnych Siedlisk

2017-09-19

Ustanowienie Dnia Dzikiej Fauny, Flory i Naturalnych Siedlisk ma na celu przypomnienie krajom unijnym o ich obowiązkach wobec przyrody. Termin siedliska przyrodniczego wprowadzony został przez Unię Europejską w związku z Programem Natura 2000. Obszary te wraz z występującą na nich dziką florą i fauną obchodzą swoje święto 19 września.

Dzień Dzikiej Fauny, Flory i Naturalnych Siedlisk to ważne święto – szczególnie w czasach, gdy dla dzikiej przyrody, wypieranej przez człowieka i jego wciąż rosnące potrzeby, pozostaje coraz mniej miejsca. Rozrastające się miasta, drogi, przemysł, osiedla domków na przedmieściach, przekształcanie terenów rolniczych, regulowanie rzek, osuszanie obszarów podmokłych, masowa turystyka – wszystko to sprawia, że kurczą się lub zanikają naturalne siedliska, a wraz z nimi zamieszkujące je gatunki roślin i zwierząt.

Dzika flora i fauna odgrywa pierwszorzędą rolę w utrzymaniu równowagi biologicznej, która stanowi naturalne dziedzictwo wartości przyrodniczej, estetycznej, naukowej, kulturowej, rekreacyjnej i gospodarczej. Dlatego dzika przyroda powinna być zachowana by służyła przyszłym pokoleniom.

W związku z tym, że liczebność wielu gatunków dzikiej fauny i flory ulega obecnie poważnemu zmniejszeniu, a niektórym z nich zagraża wyginięcie, Rada Europy w latach 70. ubiegłego wieku rozpoczęła negocjacje, które zakończyły się stworzeniem międzynarodowej umowy. Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, zwana potocznie Konwencją Berneńską, została podpisana 19 września 1979 r. w Bernie.

Gatunki oraz siedliska są chronione w ramach wciąż rozwijającej się sieci obszarów Natura 2000. Głównym celem funkcjonowania Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 jest zachowanie określonych typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków, które uważa się za cenne i zagrożone w skali całej Europy. Drugim jej celem jest ochrona różnorodności biologicznej.

Podstawą funkcjonowania programu są dwie unijne dyrektywy tzw. Dyrektywa ptasia i Dyrektywa siedliskowa:

- Dyrektywa ptasia (Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa - wcześniej Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa) - określa kryteria do wyznaczania ostoi dla gatunków ptaków zagrożonych wyginięciem;
- Dyrektywa siedliskowa (Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory) - ustala zasady ochrony pozostałych gatunków zwierząt, a także roślin i siedlisk przyrodniczych oraz procedury ochrony obszarów szczególnie ważnych przyrodniczo.

Obecnie w Polsce sieć Natura 2000 zajmuje prawie 1/5 powierzchni lądowej. W jej skład wchodzi **849** obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (obszarów "siedliskowych" - przyszłych specjalnych obszarów ochrony siedlisk), a także **145** obszarów specjalnej ochrony ptaków. Więcej o Naturze 2000 w [serwisie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska](#).